

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3948/2566

พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีโจทก์ นาย อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 12, พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 18, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.วิ.อ. มาตรา 213, ป.วิ.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 5, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 6, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 10, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 4, พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 5, พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 7, พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 19, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.การพนันซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง เพียงมีผลยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ 25 มีนาคม 2563 และประกาศขยายระยะเวลาการประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรดังกล่าว ตลอดจนบรรดาข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง อันเนื่องมาจากได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร โดยประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ไม่มีผลเป็นการยกเลิก พ.ร.ก.การบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) และมาตรา 18 ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้ การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง จึง มิใช่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปตาม ป.อ. มาตรา 2 วรรคท้าย และไม่ใช้กรณีที่กฎหมายที่ใช้ขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายใน ภายหลังการกระทำความผิด อันจักต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 3 พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 12 (1) มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 3 ปี ปรับตั้งแต่ 500 บาท ถึง 5,000 บาท ส่วน พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 18 มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ความผิดตาม พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 จึงเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา 90 ต้องลงโทษจำเลยทั้งสี่สืบเก่าตาม พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ลงโทษตาม พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 จึงไม่ชอบ กรณีดังกล่าว เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจ ยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง, 225 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้ง ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และกรณีเป็นเหตุอยู่ใน ส่วนลักษณะคดีศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลงไปถึงจำเลยซึ่งมิได้ฎีกาด้วย ตาม ป.วิ.อ. มาตรา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่สืบแก้ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, 5, 6, 10, 12, 15 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 4, 5, 7, 9, 18, 19 ระเบียบของกลางทั้งหมด และจ่ายสินบนนำจับแก่ผู้นำจับตามกฎหมาย จำเลยทั้งสี่สืบแก้ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่สืบแก้มีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, 12 และพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9, 18 ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน เรียงกระทงลงโทษ ลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานเป็นเจ้าสำนักจัดให้มีการเล่นการพนันจำคุก 4 เดือน ลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้จำคุก 4 เดือน ลงโทษจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 ฐานเป็นผู้เล่นปรับคนละ 2,000 บาท และฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ปรับจำเลยทั้งสี่สืบแก้คนละ 6,000 บาท รวมจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 4 เดือน และปรับคนละ 6,000 บาท รวมปรับจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 คนละ 8,000 บาท จำเลยทั้งสี่สืบแก้ให้การรับสารภาพ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุก 2 เดือน และปรับ 3,000 บาท จำเลยที่ 2 จำคุก 2 เดือน และปรับ 3,000 บาท ส่วนจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 ปรับคนละ 4,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ระเบียบของกลางทั้งหมด และจ่ายสินบนนำจับกึ่งหนึ่งของค่าปรับตามพระราชบัญญัติการพนัน จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานเป็นเจ้ามือและความผิดฐานเป็นผู้ร่วมเล่นสำหรับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 29 ตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 กับความผิดฐานร่วมกันฝ่าฝืนข้อกำหนดห้ามมิให้มีการชุมนุม หรือมั่วสุมกัน เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2), 18 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน จำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 ปรับคนละ 6,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้วคงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 เดือน จำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 ปรับคนละ 3,000 บาท ให้ยกคำขอให้จ่ายสินบนนำจับเฉพาะจำเลยที่ 1 และที่ 2 สำหรับโทษของจำเลยที่ 1 และนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาประการแรกต้องวินิจฉัยตามฎีกาข้อกฎหมายของจำเลยที่ 2 มีว่า เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2565 มีประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ให้ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ 25 มีนาคม 2563 และประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรดังกล่าว เป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป เมื่อกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด จึงต้องใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด นั้น เห็นว่า ประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุก

เขตท้องที่ที่พระราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง เพียงมีผลยกเลิกประกาศ สถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ที่พระราชอาณาจักร ลงวันที่ 25 มีนาคม 2563 และประกาศขยาย ระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ที่พระราชอาณาจักรดังกล่าว ตลอดจน บรรดาข้อกำหนด ประกาศ และคำสั่ง อันเนื่องมาจากได้มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขต ท้องที่ที่พระราชอาณาจักร โดยประกาศ เรื่อง ยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ที่พ ราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ไม่มีผลเป็นการยกเลิกพระราชกำหนด การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) และมาตรา 18 ซึ่ง เป็นกฎหมายที่บัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ประกาศ เรื่อง ยกเลิก ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ที่พระราชอาณาจักร ประกาศ ข้อกำหนด และคำสั่งที่ เกี่ยวข้อง จึงไม่ใช่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคท้าย และไม่ใช้กรณีที่กฎหมายที่ใช้ขณะ กระทำความผิดแตกต่างกับกฎหมายในภายหลังการกระทำความผิด อันจักต้องใช้กฎหมายในส่วน ที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 ฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อนี้ ฟังไม่ขึ้น ปัญหาประการสุดท้ายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 มีว่า มีเหตุสมควรรอการลงโทษ จำคุกให้แก่จำเลยที่ 2 หรือไม่ โดยจำเลยที่ 2 ฎีกาว่า จำเลยที่ 2 มีภาระเลี้ยงดูมารดาที่เจ็บป่วย ชราภาพ และบุตรที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาปีที่ 4 จำเลยที่ 2 จัดให้การเล่นพนันในกลุ่ม เพื่อนเพื่อความสนุกสนานตามประสาชาวบ้านอันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจโดยรวม นั้น เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสี่สืบเข้าร่วมกันเล่นการพนันแปดเก้า เอาทรัพย์สินกันโดย มิได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาตให้เล่นได้ โดยจำเลยที่ 1 เป็นเจ้าสำนักจัดให้มีการเล่นการพนัน จำเลยที่ 2 เป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ ส่วนจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 เป็นผู้เข้าเล่นการพนัน และอยู่ในช่วงวัน เวลาตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ที่พระราชอาณาจักรที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ จำเลย ทั้งสี่สืบเข้าร่วมกันชุมนุม ทำกิจกรรม หรือการมั่วสุมกันโดยรวมตัวกันเล่นการพนัน ณ บ้านเลขที่ 228 อันเป็นสถานที่แออัด เจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสี่สืบเข้าได้พร้อมด้วยไฟป็อก 5 สำรับ โต๊ะ 1 ตัว เก้าอี้ 5 ตัว แผ่นบอกตำแหน่งทำด้วยพลาสติกสีเหลืองมีหมายเลข 1 ถึง 16 จำนวน 16 แผ่น แผ่น บอกตำแหน่งทำด้วยพลาสติกสีขาวมีหมายเลข 1 ถึง 16 จำนวน 16 แผ่น ตัวตัดไฟทำด้วยพลาสติก สีแดงจำนวน 2 แผ่น ปากกาเมจิสต์ดำ 2 หัว 1 ด้าม กระป๋องพลาสติก 2 ใบ อุปกรณ์ประกอบ กล้องวงจรปิด ประกอบด้วยกล้อง เซิร์ฟเวอร์ จอ เมาท์ ตัวแปลงสัญญาณไฟ และสายเคเบิล 1 ชุด เงินสด 100 บาท ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้และทรัพย์สินที่จำเลยทั้งสี่สืบเข้าใช้ในการเล่นการพนัน และอยู่ในวงการพนันเป็นของกลาง จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ตาม ฟ้อง ขณะจำเลยที่ 2 กระทำความผิด โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กำลังแพร่ระบาดอย่างหนัก ดัง จะเห็นได้จากต้องมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกท้องที่ที่พระราชอาณาจักร เพื่อให้สามารถ แก่สถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็วและป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น การ กระทำความผิดของจำเลยที่ 2 จึงอาจเพิ่มการแพร่ระบาดให้รุนแรงมากยิ่งขึ้น เมื่อพิจารณา ประกอบกับอุปกรณ์รองรับผู้เข้าร่วมเล่นการพนันของกลางที่เจ้าพนักงานตรวจยึดในคดีนี้มีเป็น จำนวนมากและมีการวางระบบกล้องวงจรปิดเชื่อมต่อกับเซิร์ฟเวอร์คอมพิวเตอร์ไว้อีกด้วย ลักษณะเป็นบ่อนการพนัน อันเป็นต้นเหตุให้ประชาชนลุ่มหลงมัวเมาในอบายมุขอย่างกว้างขวาง สร้างความเสียหายในทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม พฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 ที่กระทำการเป็นเจ้ามือเล่นการพนันจึงถือเป็นเรื่องร้ายแรง ข้ออ้างตาม

ฎีกาของจำเลยที่ 2 ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้การลงโทษจำคุกแก่จำเลยที่ 2 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 โดยไม่รอการลงโทษนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน ส่วนที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ลงโทษตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดเป็นการไม่ชอบ เพราะตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 12 (1) มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 3 ปี ปรับตั้งแต่ 500 บาท ถึง 5,000 บาท ส่วนพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มาตรา 18 มีระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 40,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 จึงเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ต้องลงโทษจำเลยทั้งสี่สืบเก่าตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยแม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง, 225 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และกรณีเป็นเหตุในส่วนลักษณะคดี ศาลฎีกามีอำนาจพิพากษาลดโทษไปจนถึงจำเลยซึ่งมิได้ฎีกาด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 213, 225 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 เมื่อลงโทษบทหนักตามพระราชบัญญัติการพนัน จึงให้จำเลยจ่ายสินบนนำจับแก่ผู้นำจับตามกฎหมาย ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานเป็นเจ้าสำนักจัดให้มีการเล่นการพนันกระถางหนึ่งและฐานฝ่าฝืนข้อกำหนดตามประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินอีกกระถางหนึ่ง นั้น เห็นว่า การกระทำของจำเลยที่ 1 มีเจตนาเดียวจึงเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียว ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้นจึงไม่ชอบ พิพากษาแก้เป็นว่าการกระทำของจำเลยทั้งสี่สืบเก่าเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติการพนันซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ฐานเป็นเจ้าสำนักจัดให้มีการเล่นพนันจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 4 เดือน ฐานเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน ฐานเป็นผู้เข้าร่วมเล่นพนันปรับจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 คนละ 6,000 บาท ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 เดือน จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 2 เดือน ปรับจำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 คนละ 3,000 บาท ให้จำเลยที่ 3 ถึงที่ 29 จ่ายสินบนนำจับกึ่งหนึ่งของค่าปรับตามพระราชบัญญัติการพนัน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

บรรศักดิ์ ทวีวัฒน์ · วีรภัทร ไพบูลย์วัฒนกิจ · กิรติ ตั้งธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3948/2566>